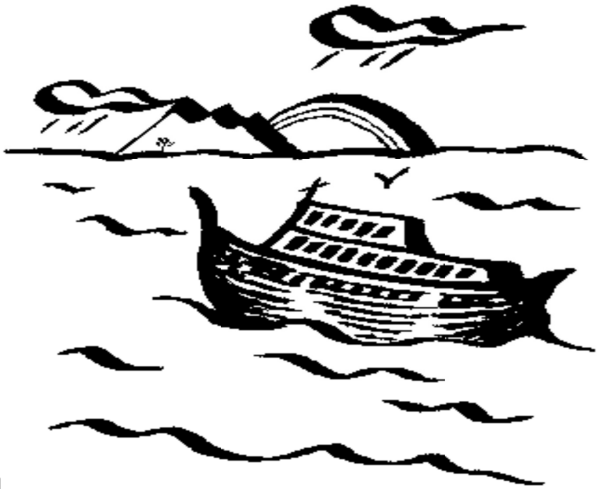

KERKBAND

L' ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

36ste jaargang
10 mei 2015

Het blijft maar komen

Het is ons verteld, zoals de zee zo veelzijdig
Goed of kwaad, hoe je het ook bekijkt
Wij weten wat jij hebt gedaan

Maar wat als, wat als wij daar hadden gezeten
Hadden wij het dan ook zo gedaan
Zoveel vragen voor je, maar het kan niet meer
Ik kan ze niet meer stellen, het heeft nooit gekund

Maar wat als, wat als het had gekund
Had ik dat dan gedaan, had ik dat gewild

Wat als mijn vragen beantwoord zouden zijn
Zou ik dan teleurgesteld zijn, of juist niet

Steeds meer vragen, ze blijven maar komen
Net als de duinen maar blijven groeien.

Isa Hamerlinck uit Koudekerke mocht op 4 mei haar gedicht voordragen tijdens de Nationale Herdenking op de Dam. Zij won de finale van de wedstrijd 'Dichter bij 4 mei'.

Hooglied.

(Ds. Maaïke Schepers)

N.a.v. de dagtekst Hooglied 2, 16 – 3,5.

Het Oecumenisch leesrooster, de Eerste Dag, geeft tussen Pasen en Pinksteren een alternatief rooster aan. Hooglied en de eerste brief van Johannes. Een liefdeslied en een liefdesbrief.

"Hooglied" is de naam die er door Luther aan is gegeven.

In de Hebreeuwse Bijbel heet het "Lied der liederen".

Hooglied blijf ik het maar noemen.

Hooglied behoort tot de vijf feestrollen die op hoogtijdagen in de synagoge gelezen worden. Hooglied wordt op Pesach gelezen, vandaar dat het leesrooster dit jaar deze lezing heeft overgenomen. Doordat er een verbinding gelegd wordt met de bevrijding van het volk Israël uit Egypte, gevierd op Pesach en de opstanding van Jezus Christus, gevierd op Pasen, komen de woorden uit het Hooglied in een nieuw licht te staan.

Hooglied: het zijn liederen van verlangen, schoonheid, tederheid, zoeken, vinden, maar bovenal van liefde.

Deze thema's scheppen een beeld van volmaaktheid, zoals het paradijs, de hof van Eden eens was. Het verwijst naar een volmaakt leven in al haar gebrokenheid.

In de nacht gaat het meisje op zoek naar haar geliefde.

De nacht is een tijd waarin twijfel, angst en gevaar heersen.

Haar lief is er nog niet, ze kan het niet langer uithouden, ze is radeloos, ze staat op. Ze gaat de stad rond en zoekt op pleinen en in stegen, vraagt de nachtwachten of zij hem gezien hebben, maar nee, ze hebben niets gezien. Pas als ze goed zoekt, vindt ze hem. Ze grijpt hem vast en laat hem niet meer los.

Ze neemt hem mee naar haar binnenste kamer. Ze zingt het lied van verlangen.

Dit verhaal maar trouwens heel Hooglied mogen we lezen als liefdespoëzie.

In de eerste plaats wordt gewone aardse liefde tussen twee mensen met al hun intimiteit bezongen.

Ten tweede: toch kan het worden verstaan als de liefde en trouw tussen God en zijn volk.

Het meisje staat dan symbool voor Israël. De nacht van Pesach is de nacht van de bevrijding, de exodus.

Allegorisch kan het Hooglied ook verstaan worden naar het Nieuwe Testament als Christus en zijn gemeente.

Het meisje wordt dan gezien als de bruid die verlangt naar haar bruidegom. Opvallend is nog het laatste vers, dat driemaal terugkomt in Hooglied: "Wek de liefde niet, laat haar niet ontwaken voordat zij het wil."

M.a.w. je moet de liefde niet forceren, ga niet ruw om met de liefde en dwing haar niet af, maar liefde moet groeien.

"voordat zij het wil". Dat is een belangrijke toevoeging.

Zo gaat het ook in het geloof. In geloof gaat het om liefde en aandacht en niet om ziertjes te winnen.

De liefde voor de gemeente is een proces dat moet groeien.

En dat kan op velerlei manieren. Als we onze blik maar blijven richten op Jezus Christus, de Opgestane en Levende Heer.

Gebed

(ingebbracht door D. Rozema)

Lieve God, Leer mij op U te vertrouwen.

In mijn aardse sterfelijkheid kom ik oog in oog te staan met mijn aardse kwetsbaarheid.

De dood is vooral: loslaten en mij overgeven aan U.

Laat ik mij daarom bewust zijn van mijn sterfelijkheid, zodat ik in vertrouwen zal vasthouden aan U alleen en mij bewust zal worden van de onsterfelijkheid die óók in mij is.

Wetend dat U mij nooit zult loslaten en ik eeuwig zal leven.

Ik weet ook: dat loslaten mag nu, op dit moment.

Nu al brengt die overgave aan U mij in verbinding met Uw Geest die in mij is. Nu, op dit moment...

Daar dank ik U voor. Amen

Kort verslag van de kerkenraadsvergadering op 5 mei 2015

(Henk de Jong)

Cor Pors zit de vergadering voor en heet iedereen hartelijk welkom en geeft vervolgens het woord aan Ds. Maaïke Scheepers om een korte overdenking te houden. Dit wordt een korte overdenking over hoofdstuk 2 van Het Hooglied, een Bijbelboek wat gelezen wordt tussen Pasen en Pinksteren. De agenda wordt zonder veranderingen vastgesteld. Ook de notulen van de vorige vergadering worden goedgekeurd en ondertekend.

Op de in- en uitgaande post is geen commentaar. Het financiële verslag wordt uitgebreid behandeld en zal op de gemeentevergadering ook de nodige aandacht krijgen. De pastorale zaken worden behandeld en enkele suggesties gedaan voor bezoeken.

De organisatie van de gemeentevergadering wordt nog even doorgenomen en er wordt besloten om op 6 juni met zoveel mogelijk leden het monesterio van San Jerónimo in de buurt van Gandía te bezoeken en aansluitend het Hertogelijk paleis in het centrum van Gandía.

Op 19 mei hopen we weer een picknic te organiseren. Een aantal mensen zal gevraagd worden het voortouw te nemen om het te organiseren.

Naar aanleiding van het steeds te kort zijn van liedboeken in de eredienst zullen er 20 exemplaren bij besteld worden.

Inhoud van de kerkband wordt besproken en het kan wel weer een redelijk dikke kerkband worden.

Bij de rondvraag werd gevraagd naar het bankje voor de preekstoel. Maaïke zou het weer graag gebruiken.

16 juni volgende inloopochtend en de volgende kerkenraadsvergadering op maandag 8 juni D.V.

Ds. Maaïke Scheepers sluit de vergadering met gebed.

Gemeentevergadering 6 mei 2015

(Henk de Jong)

De voorzitter Cor Pors opent de vergadering en heet iedereen van harte welkom.

Ook nu weer, evenals vorig jaar, 32 bezoekers.

Ds Maaïke Schepers krijgt gelegenheid een korte meditatie te houden.

Ze doet dit naar aanleiding van 1 Cor. 12 : 1 – 26. Kerk als lichaam van Christus. Alle leden vormen het lichaam en zonder ledematen geen lichaam en zonder samenwerking geen functionerend lichaam. Wij zijn Gods handen.

Cor geeft nog even een resumé van de agenda.

En dan leest Henk de Jong het jaarverslag voor, geschreven door Derk Rozema. (zie volgende Kerkband)

Interessant om alles van het afgelopen jaar weer eens langs te horen komen.

Piet van der Brugge leest het financiële verslag voor en geeft uitgebreide toelichting.

Piet wordt bedankt en ook de heer Beishuizen en Bram Gerth voor het vele werk dat verzet is.

We kunnen terugzien op een goed financieel jaar. Mede door de geweldige opbrengst van de collectes.

De kascommissie geeft verslag en de penningmeester wordt gedechargeerd na enkele kritische opmerkingen.

Nieuw benoemde leden van de kascommissie zijn Jan Hop en Frits Schultheiss.

Onder grote hilariteit worden alle kerkenraadsleden met algemene stemmen herkozen. Een eis van de banken om er zeker van te zijn dat mensen gemachtigd zijn in naam van de kerk te handelen.

Daarna pauze voor een tweede kop koffie met wat lekkers.

Na de pauze geeft Martine Gerth een overzicht van wat wij gemakshalve de voedselbank noemen, maar veel meer inhoudt dan alleen de voedselverzekering waar enkele leden van onze kerk zich voor inzetten. Er zijn wel 169 vrijwilligers bij betrokken en er wordt tevens 30 ton voedsel uitgedeeld aan bijna 900 mensen. Het aantal eters is toegenomen en er zijn 10.489 maaltijden verstrekt en 1350 maal een ontbijt aan kinderen. Indrukwekkende getallen.

Bram Gerth laat met enkele verhalen over het werk van het Liliane fonds en Oogzorg Wereldwijd zien, wat er gedaan kan worden met betrekkelijk weinig geld.

Henk de Jong vertelt wat er met het geld voor het Dr. Ramona Fonds gedaan wordt en hoe hij er bij betrokken is.

Bij de rondvraag vraagt Wout Kapoen of er niet wat meer muziekinstrumenten bij de gemeentezang betrokken kunnen worden. We houden ons warm aanbevelen voor deze suggestie en wachten met spanning af wie trompet of iets dergelijks kan spelen in de kerk. Oproep in de kerkband. Maarten Verboom zou wat meer willen doen voor jonge gezinnen die de kerk bezoeken zodat ze niet weg blijven voor een kerk met uitsluitend witharige oudjes. Misschien moeten we in Nederland toch meer bekendheid geven aan de kerk in Denia.

Martine mist de laatste tijd de orgel improvisatie na de preek.

Dit zal weer in ere worden hersteld.

Daarna volgt een miniconcert in drie delen door Edo Luynenburg met prachtige zang door Nelleke Barendrecht.

Als klapstuk volgt een West-Fries intermezzo door Martine Gerth. Ds. Maaïke Schepers sluit de vergadering met dankgebed.

Gezamenlijke lunch volgt en er wordt van genoten.
Speciale dank aan de organisatoren.

De ton met kleingeld wordt daarna gezamenlijk geteld en iedereen kan opgeven wat hij denkt dat de opbrengst zal zijn. De schattingen lopen van 128 tot 410 € .Uiteindelijk blijkt de inhoud van de ton 360€ te zijn en Wout Kapoen gaat met een fles wijn naar huis. Hij zit er maar een paar euro naast.
Al met al een geslaagde en gezellige jaarvergadering.

Zegen over huwelijk Joan & Harry Buiskool.

Zondag 26 April....het was eindelijk zo ver (na 2 weken uitstel). Joan en Harry ontvingen de zegen over hun huwelijk door -de bezielende- voorganger en lieve vriend: Willem van Buuren. Hij benadrukte het belang van liefde in een relatie. Een relatie waarin ruimte geven, tijd laten, goedheid en geduld voorop staan en er geen plaats behoort te zijn voor kleinzieligheid, jaloezie, hebzucht, onrecht, etc.. In aanwezigheid van een overvolle kerk, kwam de boodschap van de dominee terecht op de plek waar ze thuis hoort, namelijk in het hart van een ieder en dat is wat onze dominee precies bedoelde.....

Mede door de prachtige orgelmuziek van Edo Luynenburg werd deze dienst voor ons onvergetelijk en een stimulans om in de toekomst -in de Geest van God- het leven in liefde te delen.

Harry en Joan BUISKOOL.

EyeCare

(Bram Gerth)

Een van onze sociale projecten. U kent de term want in onze zondagse diensten wordt hier met regelmaat voor gecollecteerd en de opbrengsten stellen nooit teleur. Leuk is het als je te horen krijgt wat er is gebeurd met het gedoneerde geld, want wie vraagt

zich dat zo nu en dan niet af. Wel, via de stichting Eye Care ontvingen we een bedankbrief die voor zichzelf spreekt. Hier is íe, vertaald uiteraard.

Mijn naam is Khadkawati Chetri. Ik leefde acht jaar lang in het donker. Ik heb een lieve man en zeven kinderen, maar op de meeste dagen voelde ik me erg eenzaam.

In ons arme dorpje in Nepal is niet veel. Mijn man is boer en als hij aan het werk was bleef ik thuis.

Mijn zeven zorgzame kinderen hielpen mij zoveel mogelijk, met eten klaarmaken, met wassen, zelfs als ik naar het toilet moest. Maar als zij op school waren, was ik aan mijn lot overgelaten. Hulpeloos, eenzaam.

Ik bezocht een geneesvrouw en probeerde alle behandelingen die zij voorstelde. Niets hielp.

Totdat ik een kans kreeg waarvan ik niet had durven dromen. Er kwam een oogkamp in Darbang.

Twee volle dagen liep mijn man, met mij in een mand op zijn rug, van ons dorp naar het oogkamp in Darbang.

Toen dokter Suna Dulal mij daar onderzocht, vertelde ze mij dat ik de volgende dag meteen geopereerd kon worden. Ik kon niet geloven dat ik weer zou kunnen zien.

Weet u, ik voelde mij bevrijd toen het verband van mijn ogen ging. "Ik kan weer zien" riep ik. Ik zag mijn man weer en later mijn kinderen. Het gezicht van mijn jongste dochter herkende ik niet. Ik was de helft van haar leven blind geweest!

Dat ik acht jaren lang blind was en na een operatie van een kwartier weer kon zien..... dat vind ik nog steeds onvoorstelbaar.

Op de terugweg was de mand op de rug van mijn man leeg. Ik liep zelf naar huis. Ik was weer zelfstandig. Ik kon weer gaan werken.

Ik kreeg een tweede leven. Dankzij donateurs zoals u.

Deze brief werd opgesteld door een medewerker van Eye Care maar het verhaal komt uit de mond van een dankbare Khadkawati, die zelf niet kan schrijven.

Weet u wat ik zo mooi vind? Die operatie heeft slechts € 70,00 gekost. Dus mocht u het idee hebben dat de jaarlijkse gift van onze kerk een druppel op de beroemde gloeiende plaat zou zijn, deel deze gift dan maar eens door 35 en u ziet (wat een voorrecht) dat met onze gift 12 mensen van hun blindheid worden genezen. Wie wordt daar nu niet blij van!

Levensbeschouwelijke sites:

www.pkn.nl	www.cgk.nl
www.reliwerk.nl	www.debijbel.nl
www.vrijzinnig.nl	www.vrijzicht.nl
www.protestant.nl	www.christelijkweekblad.nl
www.kerknieuws.nl	www.hetgoedeleven.com
www.refdag.nl	www.bruggenbouwers.com
www.statenvertaling.net	www.nieuwwij.nl
www.igniswebmagazine.nl	www.ikonrtv.nl

Zoeken naar het kwade en het verwante in de Islam

(ingebracht door Henk de Jong)

Heeft de islam iets demonisch?

Daarover dachten confessionelen in de Protestantse Kerk woensdag na.

Ex-moslim Haithm: 'Ik zie christenen hun bijbeltjes op de grond gooien.

Kan dat niet respectvoller?

Ik wandel nu dertien jaar met de Here Jezus, en daarvoor ben ik iedere dag dankbaar. 'Ik heb Jezus leren kennen doordat er christenen waren die mij niet als 'islam' zagen maar als moslim die Jezus nodig had'. Haithm, afkomstig uit het Arabisch schiereiland vindt er geen doekjes om: 'Ik zie de islam als een macht die mensen gevangen houdt en weg houdt bij Gods nabijheid'

De mensen in de zaal - zo'n 150 predikanten en andere belangstellenden - luisteren ademloos.

Hoe kun je als christenen het beste aankijken tegen de islam?

De organisatoren van de jaarlijkse conferentie van de Confessionele Vereniging hadden vooraf de opties stevig op orde: Is de islam uit God, uit de mensen of uit de Boze?

De drie sprekers - voor elke optie eentje - laten zich echter niet zomaar in een mal drukken.

Cé Spielman, godsdienstwetenschapper aan de Protestantse Theologische Universiteit, moet de 'Abrahamitische oecumene' verdedigen. Toch zal ze niet zomaar zeggen dat de islam ook een weg is tot heil, zegt ze direct.

Wel is het van belang met elkaar te praten. Van de Kroatische, evangelicale theoloog Miroslav Volf leerde Spielman: 'Je kunt

verschillen verscherpen, of zoeken naar wat gemeenschappelijk is in ons spreken over God- en dat is heel wat.

Socioloog Rien van der Toorn mag het andere uiterste verdedigen: 'de islam als demonische macht. Van der Toorn is betrokken bij de begeleiding van moslims die zich tot het christelijk geloof bekeerden. Hij is het meest uitgesproken. Toch is hij geen moslim basher, benadrukt hij. Mijn vrouw is ex-moslima, mijn schoonfamilie is moslim, mijn beide burens zijn het ook'. Toch is het hem wel duidelijk dat in de islam kwade geestelijke machten actief zijn.

'Mijn vrouw zal nooit zeggen: Ik diende voorheen een afgod, maar: Ik zocht de Schepper, alleen had ik Jezus nodig om Hem te vinden. Je hoeft van Allah geen afgod te maken om de islam als een dwaling te zien.

De duivel is een expert in kopieer- en plakwerk en misschien is de islam als gelijkenis van het christelijk geloof wel zijn mooiste creatie' Zo staat de diepe angst waarmee Mohammed zijn openbaring ontving in groot contrast met de diepe rust die moslims ervaren als ze Jezus ontmoeten.

'Misschien is het juist die combinatie van goddelijke, menselijke en demonische elementen die de islam voor velen zo aantrekkelijk en daarom zo gevaarlijk maakt'

Bernard Reitsma, islamkenner en hoogleraar aan de Vrije Universiteit, zit ergens in het midden. Hij moet de menselijkheid van de islam verdedigen. 'Ik zal niet zeggen dat Mohammed door God geïnspireerd werd, maar ik kan niet uitsluiten dat God geprobeerd heeft iets tegen Mohammed te zeggen. Het belangrijkste is: Wat deed Mohammed ermee? Welke keuze maakte hij? Wij zijn verantwoordelijk voor onze reactie op God' De reacties uit de zaal zijn heftiger. 'Wij praten hier, terwijl christenen in de islamitische wereld worden vervolgd!' zegt een oudere dame op felle toon. 'Ik begrijp uw emotie goed' reageert Spielman. 'Maar hoe kunnen we zorgen dat het beter wordt?'

Het wordt niet beter als we alleen maar zeggen dat de islam demonisch is. Het wordt misschien wel beter voor christenen en moslims als we met elkaar blijven praten.

'Kunnen we ook nog iets van moslims leren? Vraagt een Groningse student zich af. Van der Toorn reageert: 'Moslims reageren furieus als hun geloof wordt aangetast. Mijn vrouw begrijpt dat goed en zegt dan tegen mij: 'waarom reageren christenen zo lauw als Jezus' naam door het slijk gehaald wordt?' Haithm: 'moslims bewaren hun koran op een eervolle plaats. Ik ben geschokt als ik zie hoe sommige christenen in de kerk hun Bijbeltje op de grond gooien! Kan dat niet respectvoller? Een diploma lijst je ook mooi in.

'Missionair is meer luisteren' *(ingebracht door Derk Rozema)*

Veel mensen denken bij missionair al snel aan activiteiten organiseren en de handen uit de mouwen steken... Maar wie missionair wil zijn, gewoon in het eigen gezin of de eigen buurt maar ook binnen de kerkelijke gemeente, begint met uitgebreid te luisteren. Luister naar de ander, naar je naaste: wie ben je, wat wil je, waar droom je van, wat vind je moeilijk?

Dat zijn missionaire vragen. Houd je eigen boodschap net zo lang achter de kiezen totdat je vanzelf de vraag wat je daar zelf van vindt krijgt voorgelegd. Gewoon zoals Jezus deed dus: geïnteresseerd zijn in de ander. Best een mooie oefening:

meer luisteren, minder zelf praten, zoals Jezus dus...

Ds. Hans van Ark, programmamanager Missionair Werk en Kerkgroei. PKN.

Missionair oogpunt: "Verwacht en van waarde"

(ingebracht door Derk Rozema)

Ben jij hier toevallig? Of zit er een bedoeling achter? Het is één van de grote vragen, die je over het leven kunt stellen. Deze week las ik iets van de theoloog Oepke Noordmans. Hij schrijft: we worden verwacht in dit leven, we worden er niet zomaar in geworpen.

Dat we verwacht worden kunnen de meeste mensen beamen. Er zijn ouders, die een kleine negen maanden (en soms jaren daarvoor) hebben uitgezien naar de komst van een kindje. Veel kinderen worden opgevangen in een warm bed. Papa en mama, opa's en oma's, mensen in de vriendenkring, de kring van de kerk. Welkom, je wordt verwacht.

Helaas geldt dat niet voor alle kinderen op deze wereld. Veel kinderen groeien op in onzekere en zelfs gevaarlijke situaties. Met gebrek aan eten, veiligheid en liefde. Met honger, gevaar en geweld. Zijn die kinderen er dan maar 'toevallig' en is hun leven zonder zin? Niemand zal dat beamen.

Diep in ons leeft het besef: een mensenleven is van waarde. Altijd. In de kerk geloven we dat die 'waarde' met God te maken heeft. God heeft mensen gewild. Hij schiept ieder menskind, uniek en van onschatbare waarde. Het leven is er niet 'zomaar'.

We zijn gewild en er is een bedoeling met ons. Iedereen wordt uitgenodigd om daar zelf vorm aan te geven. Om antwoord te geven op die bedoeling, die verwachting, die van God zelf uit op je af komt. Er wordt naar je uitgekeken.

16 maart 2015, Nynke Dijkstra is projectmedewerker Missionair Werk en Kerkgroei

Midrasj Mozes

(Bram Gerth)

We moeten even ons geheugen opfrissen om het woord “Midrasj” een plaats te geven. In de joodse godsdienst neemt de midrasj een belangrijke plaats in, in onze christelijke belevingswereld speelt de midrasj geen rol. Het is ook heel moeilijk uit te leggen wat de midrasj precies behelst. Het zijn overgeleverde verhalen, soms mondeling soms schriftelijk en ze werpen een ander en soms verhelderend licht op een tekst uit, uiteraard, het Oude of Eerste testament. Vaak probeert zo’n verhaal duidelijk te maken wat een bepaalde uitspraak of een schriftgedeelte ons **nu** te zeggen heeft.

Iemand heeft eens gezegd dat het lijkt of je met één oog de tekst leest en met het andere oog naar buiten kijkt. Maar er staan ook verhalen in de midrasj die ontbrekende details in bepaalde verhalen aanvullen en die aanvullingen kunnen heel verschillend zijn en over die verschillen kan dan weer worden gediscussieerd. In onze christelijke beleving moeten wij daar zoals gezegd (jammer genoeg) niets van hebben maar bij de Joden speelt de Midrasj een belangrijke rol.

Zo las ik een heel mooie midrasj die werd verteld door mevrouw Bloeme Evers-Emden. Ze had het verhaal ooit van iemand ontvangen maar kon zich niet meer herinneren van wie. Toch heeft ze vrijheid genomen om deze midrasj te publiceren en ik vertel op deze plaats deze midrasj in mijn eigen woorden verder. Het gaat over de dood van Mozes. De Bijbel is daar summier over. Hij, Mozes, stierf in de ouderdom van 120 jaar in topconditie. Zijn krachten waren niet afgenomen en zijn ogen niet verzakt. G’d zelf heeft hem begraven.

Een mooi gegeven in dit verhaal vind ik de vrijmoedigheid waarmee Mozes met zijn G’d in discussie gaat.

Toen het Mozes duidelijk werd dat hij ging sterven weigerde hij dat onder ogen te zien. Hij stond erop dat het vonnis zou worden

herroepen. “Ik heb me opgeofferd voor dit volk en ik weet zeker dat ze zonder mij weer zullen vervallen in praktijken die de toorn van U zullen opwekken. Daarom is het heel belangrijk dat ik mijn taak kan afmaken”.

Toen kwam de Eeuwige naar hem toe en zei; “Ook jij moet sterven. Al je voorvaders zijn gestorven dus waarom jij niet? Waarom verzet jij je tegen je lot? Je weet toch dat het mijn woorden zijn die geschreven staan; “ uit stof ben je gemaakt en tot stof zul je wederkeren”?

Maar Mozes zei tot de Eeuwige: “ Adam, mijn voorvader heeft gegeten van de Boom van Goed en Kwaad, hoewel U dat verboden had. Ik heb zoiets niet gedaan. In tegendeel! Ik heb Uw Tien Geboden overgebracht en het volk deze Tien Woorden geleerd en als Uw volk die voorschriften niet altijd volbracht, heb ik ze gewaarschuwd en.....”.

De Eeuwige onderbrak Mozes en zei: “ Zeker heb je dat gedaan maar je vergeet dat je een Egyptenaar hebt gedood en **dat** had ik jou niet gevraagd”.

Het was even stil. Mozes boog zijn hoofd en zei zachtjes: “Dat is waar”. Maar toen verhief hij zijn stem en zei: “ U hebt gelijk, ik heb die Egyptenaar gedood maar hebt U niet zelf alle eerstgeborenen gedood, niet alleen bij de mensen maar ook bij de dieren? Daar hadden wij U toch ook niet om gevraagd.”

Toen glimlachte de Eeuwige en Hij nam Mozes bij de hand. Samen liepen ze de berg op en toen ze op de top stonden liet de Eeuwige Mozes naar links en naar rechts uitkijken over het mooie land en zei: “ Dit is het land waar jouw volk zal wonen”. Daarna sloeg de Eeuwige zijn arm om Mozes heen en zei: “Sluit nu je ogen en wees stil.”

Toen sloot Mozes zijn ogen en de Eeuwige kuste hem. Er stak een zacht briesje op en daarmee gleeed de geest van Mozes in de adem van de Eeuwige. Zo werd de geest van Mozes meegevoerd in de eeuwigheid. De Eeuwige zelf begroef het lichaam van Mozes in een vallei in Moab.

Een graankorrel die sterft in de aarde.

(ingebracht door Derk Rozema)

Jezus gebruikte veel voorbeelden uit de natuur om grote spirituele levensvragen te beantwoorden. Om de betekenis van de dood te verduidelijken, gebruikte Hij het voorbeeld van een graankorrel die eerst moet sterven om later vrucht te kunnen dragen: 'Waarachtig, ik verzeker u: als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het één graankorrel, maar wanneer hij sterft draagt hij veel vrucht.' (Johannes 12: 24) Als je een graankorrel niet in de aarde stopt, maar bijvoorbeeld op je nachtkastje laat liggen in de hoop dat het er morgen meer zullen zijn, zul je bedrogen uitkomen. Die ene graankorrel blijft slechts één graankorrel. De levenskern die in de schil van de korrel verborgen ligt, zal verborgen blijven. De graankorrel zal zo geen vrucht dragen; zijn toestand blijft hetzelfde. Het innerlijke leven komt er niet uit. Maar stoppen we de graankorrel in de aarde, waarin de schil zacht wordt en hij tot op zekere hoogte afgebroken wordt en vocht in zich opneemt, dan zal het leven van de kern doorbreken en zal hij vrucht gaan dragen.

De dood van de graankorrel is noodzakelijk om in de kern tot leven te komen. Zo is het ook met ons mensen. Als mens zijn wij die graankorrel, omgeven door een schil waaronder het ware geestelijke leven verborgen zit. Ons menselijk ik is beperkt en zal dat ook blijven, zolang we hier op aarde leven. Ons kleine ikje is slechts drager van iets dat veel groter en wezenlijker is. We dragen de heilige Geest van God in ons mee en het is de bedoeling dat die in ons leven gewekt wordt. Dat leven van de heilige Geest is volmaakt; het draagt de 'volheid van Christus' in zich mee. Want doordat Jezus Christus voor ons op aarde is gestorven, is die kern in ons tot leven gewekt als we dit werkelijk geloven.

In die zin sprak Jezus ook over zichzelf, toen Hij het over het sterven van de graankorrel had. Want Zijn dood heeft een nieuwe dimensie in ons opgewekt. Er is een schil doorbroken die deze kern in ons omhulde. De volheid van de Geest, die enkel liefde is, kan weer onvoorwaardelijk in ons doorbreken. Zolang we mens-zijn is dit leven lang niet altijd zichtbaar. Ons oude ik omgeeft het licht van de heilige Geest. Maar als we eenmaal gestorven zijn, zal die oude schil wegvallen en zullen we één met deze Geest zijn. Dan zal Zijn licht onze hele geest en ziel doorstralen en zijn we thuis in de hemel, die zowel onze herkomst als onze bestemming is. Het is goed daarbij stil te staan. Dat we dit leven van de heilige Geest nu al in ons meedragen en dat het door ons geloof tot leven is gewekt. En dat we na de dood de volle oogst te zien zullen krijgen; iets waarvan ons nu nog veel ontgaat. In die zin draagt de dood een grote belofte in zich mee. Een belofte die ons troost en hoop wil bieden. De aanwezigheid van de heilige Geest draagt enerzijds een belofte voor de toekomst in zich mee. Anderzijds wil dit ons ook iets over het nu zeggen. Het is belangrijk dat we ervoor waken dat we niet teveel met ons denken in het verleden of de toekomst gaan zitten, maar in het nu blijven. En nu is deze Geest in ons aanwezig. De vraag is nu: waar identificeren we ons mee? Met de schil, ons beperkte en breekbare mens-zijn? Dan zal dat ons beperkte zelfbeeld bepalen. Of met onze geest – de kern wie wij zijn - als drager van de heilige Geest? Door ons met die laatste te identificeren dringt het besef steeds sterker tot ons door dat we ons beperkte mens-zijn niet zijn, maar dat we die als schil, als laag om ons heen dragen. En in het sterven mogen we dat loslaten.

En, zoals de engelen dat zeggen: in de dood gaat niets wezenlijks van ons verloren. Dat die gedachte ons tot troost mag zijn.

Auteur: Roelof Tichelaar

Jezus bij de bron *OVERWEGING BIJ JOHANNES 4, 1-3. 'Ds. Gertrudeke van der Maas. (ingebracht door Derk Rozema)*

Vandaag staat een ontmoeting centraal – bij een put, een bron. Spreken over een bron roept een hele wereld op. Het is in de Bijbel een plek waar geliefden elkaar ontmoeten: de knecht van Abraham vindt daar Rebekka als vrouw voor Isaak (Genesis 24: 16vv); Jakob ontmoet er zijn geliefde Rachel (Genesis 29:6vv) en Mozes ontmoet er zijn vrouw Sippora. Daarmee is een bron een spannende plek. Stromend water is een beeld van leven dat stroomt. En dan verbaast het niet dat een bron de plaats is waar liefde ontluikt. De bron is ook beeld van God, als bron van levend water, in de woorden van de profeet Jeremia (Jer. 2:13 en 17:13). En in het slotakkoord van de Bijbel, in Openbaring, zegt God: ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde. Wie dorst heeft geef ik vrij te drinken uit de bron met water dat leven geeft. (Openb. 21: 6) De Bijbel spreekt over God en zijn volk Israël als over een bruidegom en zijn bruid. Later spreekt de kerk over Christus als bruidegom en de gemeente als zijn bruid. Taal van de liefde.

Deze geladenheid is het decor van het verhaal. De doop is teken van je laven aan stromend water, thuiskomen bij de bron van alle leven, God die liefde is. Zo mogen kinderen hun leven beginnen of volwassenen het leven opnieuw beginnen als geliefd kind van God. 'Liefde eenmaal uitgesproken, als Gods woord van het begin'.

Overweging deel 1 - Verbazing

De leerlingen van Jezus waren verbaasd dat hij met een vrouw in gesprek was... 'Wat doet ie nou? Mannen gaan toch niet om met vrouwen, één op één, tenzij het hun eigen vrouw is. Voor een goed gesprek zeker, laat me niet lachen ...' Ze zeggen niets, maar ze denken van alles: 'Jezus, die Samaritanen zijn toch halve heidenen: ze mengden zich als Joden met andere volken. Ze leven niet volgens onze heilige regels, ook al lezen ze de Thora. Zij denken dat die berg hier in Samaria de plek is waar

God te vinden is, terwijl wij Joden toch weten dat de meest heilige plek de tempel in Jeruzalem is.' Jezus doorbreekt grenzen, van cultuur en geloof door het gesprek met deze vrouw te zoeken. Zeker, Jezus wordt hier getoond als leraar, die de vrouw onderwijst, maar zij is niet onderdanig. Ze treedt hem fier tegemoet, ook al is ze een vrouw met een belast verleden. Hij kleineert haar op geen enkele manier, zoals veel omstanders – mannen en vrouwen – waarschijnlijk wel deden. 'Gek eigenlijk, dat de traditie van de kerk vrouwen weer laag gemaakt heeft.' De eeuwen door werden vrouwen ook in de kerk als minderwaardig gezien. Zoveel innerlijke vrijheid als Jezus had, is de kerk niet altijd gegeven. Nog altijd mogen vrouwen in heel wat kerken de gemeenschap niet dienen als ambtsdrager. Terwijl dienstbaarheid toch zo vaak als een positieve vrouwelijke eigenschap gezien wordt: dienend leiding geven. In ontwikkelingswerk is dat opgepikt. Vaak wordt geïnvesteerd in vrouwen, omdat dat doorgaans ten goede komt aan hele gezinnen en gemeenschappen. Jezus is een voorbeeld van dienend leiderschap. Hij verheft zich niet boven een ander, maar helpt mensen weer tot hun bestemming te komen, zodat het leven weer kan stromen.

Overweging deel 2 - Vanuit de vrouw

Hij zal het in mijn ogen gelezen hebben, Jezus. Dat ik zo teleurgesteld was in het leven. Ja, als je op het heetst van de dag naar de bron komt om water te putten, dan moet er wel iets met je aan de hand zijn. Natuurlijk mijd ik het moment dat alle vrouwen uit de stad hier zijn. Ze kijken me met de nek aan en ik hoor ze roddelen. Hun laster doet me pijn. De feiten van mijn leven mogen dan zijn dat ik met vijf mannen heb samengeleefd en nu niemand heb, die echt bij me hoort. Als ik eerlijk ben, vraag ik me af of een van hen ooit werkelijk van me gehouden heeft. Het voelde niet zo. Altijd weer dreef het verlangen naar echte liefde me verder. Steeds weer dacht ik het gevonden te hebben ... en zo zoek ik nog altijd. Het was een vreemde ontmoeting met Jezus. Met wat hij zei liet hij merken dat hij van die pijnlijke

geschiedenis wist. Hij moet ook mijn oprechte verlangen naar echte liefde hebben geproefd. Hij veroordeelde me niet. Hij keek me gewoon recht in de ogen. Open en eerlijk. Met zo'n warme blik. Zo'n man had ik nog nooit ontmoet. Dat was zó bevrijdend! Ja, hier sta ik met mijn pijnlijke geschiedenis. Ik kan er niet omheen. Ik kan doen of het er niet is, ik kan me verstoppen of een muur om me heen bouwen, maar die pijn is er. En als ik achter mijn muur wegkruip, wordt mijn eenzaamheid alleen maar groter. En mijn pijn verdwijnt niet. En mijn verlangen blijft. Hij raakte die pijnlijke plek aan. Hij, die joodse profeet Jezus, had oog voor mijn pijn, zonder me te veroordelen. Ik kan niet in woorden uitdrukken hoe bevrijdend dat was! Hij zag mijn vurige verlangen om geliefd te zijn. Natuurlijk, ik ben niet de enige met pijn. U kent dat vast ook wel: dat verlangen diep van binnen om werkelijk bemind te worden. Gewoon om wie je bent. En de teleurstelling als liefde niet echt en puur is. Of de pijn als je niet van jezelf kunt houden. Er is zoveel dat niet werkelijk bevredigt, er is zoveel surrogaat en zoveel compensatie. En daarmee groeit de honger alleen maar. U zult ook wel uw pijnplekken hebben in uw eigen leven. Hoe gaat u daar mee om? Ik stelde hem de vraag, waarmee ik al zo lang rondliep. 'Waar kun je God vinden? Op welke plek moet ik zijn? Op onze berg hier of in de tempel in Jeruzalem?' En hij verraste mij. Hij lachte: 'Dat maakt helemaal niet uit', zei hij. 'Het gaat erom of je intentie zuiver is. Ik proef jouw oprechte verlangen naar God, zoals je oprecht verlangt naar liefde. Dat verlangen wijst je de weg. God woont niet in een tempel. God is geestkracht. God is overal te vinden. Ze laat zich niet binden aan plaatsen, aan tempels of kerken. En ook niet aan regeltjes van wie ook maar. Hij laat zich vinden als je hem zoekt met je ziel, jouw geestkracht – dan is het oprecht. Heb God lief met heel je hart, en heel je ziel. Daar gaat het om. Al het andere, al het uiterlijke is bijzaak. Een ruimte kan je helpen je op God af te stemmen. Maar dat voegt niets toe, als je hart niet op hem gericht is.'

'En weet je, het belangrijkste van alles, God is ten diepste liefde. En die liefde zoekt jou. Ze is oprecht en onvoorwaardelijk. Ze zal je laven, zodat je nooit meer zo'n verschrikkelijke dorst zal hebben. En het zal tot een bron van liefde in jezelf worden, die blijft stromen.' U wist dat al lang, zeker hè? U komt hier misschien wel elke week, jaar na jaar ... om u daar aan te laven... Nou, voor mij was het helemaal nieuw. Het zette alles op z'n kop. En het verrast me nog dagelijks. Ik raak er niet over uitgepraat. Jezus Messias leerde mij God kennen. En nu leef ik als nooit tevoren. En nu heb ik lief en deel ik uit ... nu ik weet wat het is om zelf geliefd te zijn. Ik heb zoveel kunnen loslaten wat ballast was. Wat anderen van me vinden, regeltjes die me beperkten, rolpatronen. Ik zie nog wel hoe anderen onder regels gebukt gaan. Maar ik ben vrij. Ik weet mij een kind van God.

Pinkstere n

*Het is een vreemd, ongrijpbaar feest;
de nederdaling van de Geest.
Wat vlammen en geruis van wind,
een taal, die nieuwe woorden vindt.*

*Nu dalen er geen eng'len neer,
ver lijkt de opgestane Heer.*

*Er is een wonder voor ons oog:
uit sintels rijst een vlam omhoog.*

*Er is een wonder voor ons oor:
Gods Geest vindt bij de mens gehoor.*

*Wie Hem verried getuigt van Hem,
wie Hem verliet spreekt met Zijn stem.*

*Het is een vreemd, onzegbaar feest:
de woord-geboorte van de Geest.*

*En in de Geest daalt onze Heer
voor eeuwig in ons midden neer!*

Nel Benschop uit 'De vogel van het woord'.

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- * Dominicaanse Republiek,
- * Ooghulp Wereldwijd,
- * Lilienefonds en Oikocredit.

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• Predikant

In mei en juni is Maaïke Schepers onze predikant. Indien u prijs stelt op huisbezoek verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf aan te vragen bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal medio van de maand beschikbaar. Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 14 juni uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraadsvergadering** wordt in principe gehouden op de 1ste maandag van de maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee dagen van te voren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw:

Evangelio-El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700 Denia.

Kerkdiensten:

Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie/thee drinken)

Pastorie,

tevens correspondentieadres:
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700 Denia

Predikant:

Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	Telefoon:	96 646 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea		96 597 4303
Secretaris	Derk Rozema, Javea,		68 671 7454
Penningm.	Piet v.d. Brugge, Benissa		96 574 8970
Tiny Berkman	Els Poblets		96 647 4705
Chris de Jong	Teulada (Huismeester)		67 772 9509
Bert Boxtart	Javea (red. Kerkband)		67 636 0501

De emailadressen van de kerkenraadsleden vindt u op de website.

Organisten:

Edo Luynenburg	96 575 6547
Chris Ooms	96 578 3694
Cor Pors	96 646 0841
Peter Neeteson	63 497 9620 of
	0031-622413706

Hulp in nood: Martine Gerth 96 579 5152
Ati de Jong 96 597 4303

Website:

www.kerkdenia.nl

Email:

ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje:

Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland:

Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia